THE
CHURCH WEEKLY

| Vol IX | SUNDAY 5 TH JUNE 1955 | PRICE 2 ANNAS A COPY | NO. 22 |
|---|---|---|---|

# WORLD UNITY THROUGH SPIRITUAL COHERENCE

(Dr. S. Radha Krishnan)

Inaugurating the Indian centre of the union for the study of Great Religions and a Seminar on the Great Scriptures (Bangalore) on May 29th Dr. Radha Krisnan said as follows:—

The world, had been shrinking at an increasing pace, with the advance of communications and technology. They had now the physical basis for a unified world community. They did not any more live in separate worlds. Asia and Africa could not raise the living standards of their peoples without technical aid from Europe and America. These latter could not subsist without the commodities and raw materials of other parts of the world. Besides science and technology had put great powers in the hands of men, which rightly used, could give strength, freedom and better life to millions of human beings, or abused, would bring chaos and destruction. Prof. Adrian, President of the Royal Society of England, in his inaugural address on "Science and human Nature" at the 116th annual meeting of the British Association for the Advancement of Science, said that the control achieved over the forces of nature was so complete "that we might soon become able to destroy two-thirds of the world by pressing a button'

## World Unity

The destructive power, now in the hands of men had reached such terrifying proportions that we could not afford to take any risks. 'World solidarity (Lokasangraha) is no more a pious dream. It is an urgent practical necessity. The unity of the world is being shaped through the logic of events, material, economic and political If it is to endure, it must find psychological unity, spiritual coherence. The world, unified as a body, is groping for its soul. If mankind is to save itself it must change the axis of its thought and life"

Dr. Radhakrishnan referred to the paradox that the world which was unified physically, politically and economically, should still grope in disunity, in spiritual, religious and philosophical terms. The answer was it was due to ignorance, intolerance and disharmony. Hence arose the need for studying the great sayings of seers enshrined in scriptures in a spirit of understanding and reverence. Unity could not be sustained unless they comprehended spiritual values in various shades as illustrated by a spectrum. They had got to begin with a spirit of search and find out what was lacking in them. Before they found the drawbacks of the other man they should find out their own. They should allow themselves to be exposed to winds from all directions in order to get at a wholesome atmosphere.

Proceeding, Dr Radhakrishnan said that they had today come to realise that no incredible dogmas and meaningless beliefs could be imposed on them which were opposed to the humanity in man. They had become sensitive to the cries of the world for unity. A spirit of coherence had displaced one of discord in the minds of man today. They had all woke up to the need for unity of mankind in all spheres, including spiritual unity of the world.

Religion, the Vice-President said, was not mere intellectual conformity or ceremonial piety. It was spiritual adventure. It was not theology but practice. To assume that "we have discovered the final truth is the fatal error." The human mind is sadly crippled in its religious thinking by the belief that truth has been found embodied, standardised and nothing remains for us to do except to reproduce feebly some precious features of an immutable perfection, he added.

All religions required them to look upon life as an opportunity for self-realisation. They called upon them to strive incessantly and wrest the immortal from the mortal. God was the Universal reality, wisdom and love and they were his children, irrespective of race or religious belief.

## Encounter of Religions

The encounter of the different religions had brought up the question whether they could live side by side or whether one of them would supersede the other Mankind at each period of its history cherished the illusion of the finality of its existing modes of knowledge. That illusion bred Intolerance and fanaticism The world had blend and suffered from the disease of dogmatism of conformity. Those who were conscious of a mission to bring the rest of humanity to their own way of life had been aggressive towards other ways of life. This ambition to make disciples of all nations was not the invention of Communists.

"If we look upon our dogmatic formulations as approximations to the truth and not truth itself, then we must be prepared to modify them if we find other propositions which enter deeper into reality. On such a view it will be illogical for us to hold that any system of

theology is an official, orthodox, obligatory and final presentation of truth. Reality is larger than any system of theology, however large. All great religions preach respect for other ways of life, whatever their practices may be," he added.

The Union for Study of Great Religions did n t wish any religion to compromise or capitulate. It wished to treat all religions as friendly partners in the supreme task of nourishing the spiritual line of mankind. When they began to fertilise one another, they would supply the soul for which the world was seeki g.

The general impression that the spirit of science was opposed to that of religion was unfortunate and untrue. One of the main arguments for the religious thesis was the objective consideration of the cosmos. What was called natural theology was based on the study or the empirically observable facts and not from authoritative sources such as revelations or traditions. Those who attempted to construct by reason d argument theory of ultimate being from a survey of the facts of nature were adopting the scientific meth d There had been a steady ascent from the inorganic to the organic, from the organic to the sentiment, from the santiment to the rational life. The rational had to grow into the spiritual which was as far above the purely rational as the rational was above the purely sentiment. A spiritual fellowship was the meaning of history. The purpose of the cosmic process was the city of God in and out of time Earth was the seed ground of the new life of spirit; Earth and heaven were intermingled The vision of a renewed creation found pioguant expression in the Apocalypse of St. John: "Behold the tabernacle of God with Men and he will dwell with them and they shall be his people and God himself with them shall be their God." And God shall wipe away all tears from their eyes and death shall be no more. Nor shall mourning nor crying nor sorrow be any more, for the former things are passed away and he that sat on the throne said "Behold, I maKe all things new"

"The spirit of science," Dr. Radhakrishnan said, "does not suggest that the ultimate beginning is matter. We may split the atom. The mind of man which splits it is superior to the atom. The achievements of science stand as witnesses to the spirit in man. The nature of the cosmic evolution, with its order and progress, suggests the reality of uuderlying spirit I need not refer to the metaphysicians trained in science like Lloyd Morgan, Alexander Whitehead, etc Albert Einstein in his book **The World as I see it** observes that the scientist's religious feeling takes the form of a rapturous amazement at the harmony of natural law, which reveals an intelligence of such superiority that, compared with it, all the systematic thinking and acting of human being is an utterly significant reflecion. This feeling is the guiding principle of his life and world, in so far as he succeeds in keeping himself from the shackles of selfish desire."

Dedication instead of distrust and a belief tha service of truth which was service of God must permeate their minds in this age of science. What was required was the birth of spiritual consciousness. It was not mere study which was called for but their becoming **atmans**.

Copiously quoting from various seers in the Hindu, Muslim, Christian and Zorastrian faiths, Dr. Radhakrishnan pointed out to his distinguished audience that all religions had the potency to reach the highest of realities.

Scriptures, Dr. Radhakrshanin continued, should be studied not only for outward text and for their intellectual content, but entered into in point of spirit. What was wanted was not mere mental understanding but spiritual apprehension. He would call for the study of scriptures and comparativereligions in a spirit of reverence Intolerance carried them nowhere. Failure of understanding and courage to look into the other man's point of view was vitally needed today. Mankind was the victim of intolerance and cruelty despite the best efforts of best men in the world.

"The religion which brings together the divine revelation in nature and history with the inner revelation in the life of the spirit can serve as the basis of the world order, as the religion of the future. Whatever point of view we start from Hindu or Muslim, Buddhist or Christian, if we are sincere in our intention and earnest in our effort, we get to the supreme. We are members of the one invisible church of God or one fellowship of the spirit, though we may belong to this or that visible church.

"In all countries and in all religions thererare creative minorities who are working for a religion of spirit. We feel the first tremors of the rebirth of the world.

Inter-religious understanding which is the aim of this organisation is native to this country. Asoka in his Twelfth Edict proclaimed, "He who does reverence to his own sect while disparaging

**ചരിത്രപംക്തി 2.**

# കേരളവുമായുള്ള പുരാതന വാണിജ്യ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

(പി. എം. പത്രോസ്, മുളന്തുരുത്തി)

ക്രിസ്ത്വാബ്ദാദ്യശതകങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയിൽ വന്നെത്താൻ പര്യാപ്തമായ സുഗമമായ എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോയെന്നും അവ ഉപയോഗയോഗ്യമായിരുന്നുവോ എന്നും ആദ്യമായി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വല്ല വഴികളും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ ആവശ്യവും ഉദ്ദേശവും എന്തായിരുന്നെന്നതും ആലോചനാവിഷയമാക്കേണ്ടതാണ്.

ആധുനികലോകത്തെ പരസ്പരം ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു് കച്ചവടം എന്ന പാശത്താലാണ്. വാണിജ്യം മൂലം സാദ്ധ്യമാകാത്ത സംഗതികളൊന്നും തന്നെ ഇല്ലെന്നുള്ളതു തർക്കമററതാണ്. കച്ചവടാഭിവൃദ്ധി മൂലം നിസ്സീമവും ശാശ്വതവുമായ നിരവധി ഗുണങ്ങൾ ലോകത്തിനും ജനസമുദായങ്ങൾക്കും പൊതുവേ സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യൻതീരത്തു വന്നിറങ്ങിയതു് ഒരു കച്ചവടക്കപ്പലിൽ ആയിരുന്നെന്നുള്ള ചരിത്രകാരന്മാരുടെ വിലയേറിയ അഭിപ്രായത്തെ സാധൂകരിക്കേണ്ടതിലേക്കു് അക്കാലത്തും അതിനു മുമ്പും ഇന്ത്യാ വിദേശവ്യാപാരത്തിൽ എത്രമാത്രം ഔന്നത്യത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ സർവപ്രധാനമായി തെളിയിക്കേണ്ടതു്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിനു മുമ്പും ഇന്ത്യാ വിദേശവാണിജ്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു വി. വേദപുസ്തകം തന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ജഗൽപ്രസിദ്ധനും വിദ്വൽശിരോമണിയും ആയിരുന്ന ശലോമോൻ രാജാവു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ യറുശലേം ദേവാലയത്തിന്റെ പണിക്കു വേണ്ടതായ പല സാധനസാമഗ്രികളും ഇന്ത്യയിൽനിന്നു സംഭരിച്ചുകൊണ്ടുപോയതായി കാണുന്നതിനാൽ (ബി. സി. 1005) ക്രിസ്ത്വാബ്ദാരംഭത്തിനു മുമ്പു തന്നെ ഇന്ത്യാ വിദേശവാണിജ്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതായി വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. (Henry Lord's, Jews in India and the Far East P. 50. കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രം by പി. പത്മനാഭമേനോൻ Part I P. 870) അക്കാലത്തെ കച്ചവടക്കാരിൽ യൂദന്മാരും പ്രധാനികളായിരുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ ഗ്രേക്കർ, റോമർ തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യരും, അവരെ അനുകരിച്ചു് ഇതരവർഗ്ഗക്കാരും കച്ചവടാർത്ഥം ഇന്ത്യൻ തുറമുഖങ്ങളിൽ വന്നെത്തി. ഇങ്ങിനെ കച്ചവടം നടത്തിവന്ന ഈ ജാതിക്കാർ കാലാന്തരത്തിൽ കേരളവുമായി വാണിജ്യബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ഈ വിധത്തിൽ ഇവരെ കേരളതീരത്തേക്കു് ആകർഷിച്ചതു് നമുക്കു സുലഭവും അവർക്കു് അപൂർവ്വവും കൌതുകകരവും വിലക്കൂടുതലുള്ളതും ആയിരുന്ന ഇഞ്ചി, കുരുമുളകു്, ചുക്കു്, കറുവാപ്പട്ട, മുത്തു്, പവിഴം, പട്ടു് എന്നീ വിശിഷ്ടസാധനങ്ങൾ മൂലവുമായിരുന്നു.

അക്കാലത്തു കേരളവാണിജ്യനഭോമണ്ഡലത്തിൽ റോമക്കും യവനക്കും സിദ്ധിച്ചിരുന്നിടത്തോളം പ്രാബല്യപ്രാധാന്യങ്ങൾ മററാർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അന്നു് അവരുടെ ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന പലതരം പഴയ നാണയങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും അവരുടെ വാണിജ്യോദ്യമങ്ങൾക്കു് ഒരു പ്രധാനലക്ഷ്യമാണ്. ഇങ്ങനെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള നാണയങ്ങളെപ്പററി റോയൽ ഏഷ്യാററിക്ക് സൊസൈററിക്കാരുടെ വക Journal of the Asiatic Society എന്ന മാസികയിൽ മി. സ്യൂവെൽ എന്നൊരാൾ രസകരമായ ചില ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. (പാറവൂർ പള്ളിച്ചരിത്രം പുറം 20 ഫുട്നോട്ടു കാണുക. ഭാഷാപോഷിണി। പു: 21 ലക്കം 6 പുറം 80) കച്ചവടക്കാരുടെ പ്രോൽസാഹനത്തിനും വാണിജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുമായി റോമാക്കാർ മധുരയിൽ ഒരു കമ്മട്ടം സ്ഥാപിച്ചു. ഈ വക നാണയങ്ങൾ ധാരാളമായി അടിച്ചു പ്രചാരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. (Madras Journal of Literature and Science VOL. XIV P. 212) ഈ നാണയങ്ങളെല്ലാം റോമാ ചക്രവർത്തിമാരുടെ നാമധേയാങ്കിതങ്ങളായിരുന്നു പോലും. ഇവയിൽ റോമാകൈസറന്മാരായിരുന്ന ആഗസ്റ്റോസ്, തിബേറിയോസ്, നീറോൻ മുതലായവരുടെ പേരുകൾ അടിച്ചിട്ടുള്ള നാണയങ്ങൾ തിരു–കൊച്ചി വക ഗവണ്മെന്റു കാഴ്ചബങ്ക്ളാവുകളിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനും പുറമേ തങ്ങളുടെ വാണിജ്യശക്തിയെ പാലിക്കാനായി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഒരു കൂട്ടം റോമാപ്പട്ടാളത്തെ പാർപ്പിക്കയും അഗസ്റ്റസ് കൈസറിന്റെ നാമത്തിൽ അവിടെ ഒരു ദേവാലയം പോലും സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു് അക്കാലത്തു റോമൻകാർക്കു കേരളത്തിൽ ഒരു മേൽക്കോയ്മസ്ഥാനവും മററു പല അധികാരാവകാശങ്ങളും കൂടി സിദ്ധിച്ചിരുന്നതായി പരിഗണിച്ചുവരുന്നു. (മക്രിങ്ങലിന്റെ പെരിപ്ലസ്, മുക്കർജിയുടെ ഭാരതീയ നാവികചരിത്രം എന്നിവ നോക്കുക.)

റോമൻ ജനതയ്ക്കു് പൌരസ്ത്യവാണിജ്യം സർവ്വപ്രധാനമായിത്തീർന്നതു ക്രിസ്ത്വാബ്ദാദ്യശതകങ്ങളിൽ അവർക്കു പണവും പ്രാബല്യവും നിസ്സീമമായി വർദ്ധിച്ചതിനാലുള്ള ആഡംബരഭ്രമത്താലും ലക്കില്ലായ്മയാലും ആണെന്നും, അവിടത്തെ ധനാഢ്യന്മാർ, വർത്തകശ്രേഷ്ഠർ, യോഷാമണികൾ ആദിയായവർക്കു സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ, രത്നങ്ങൾ, പട്ടാംബരങ്ങൾ, എന്നിത്യാദി വിഭൂഷണാദ്യാലങ്കാരജാലങ്ങളിൽ അനന്യസാധാരണമായ ഭ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും, സാമ്പ്രാണി, കുന്തുരുക്കം തുടങ്ങിയ സുഗന്ധവർഗ്ഗങ്ങൾ ദേവാർച്ചനകൾക്കും മററുമായിട്ടാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്നും മൃതശരീരങ്ങൾ കുന്തുരുക്കം ന

---

the sects of others, wholly from attachment to his own, with intent to enhance the glory of his own sect, in reality, by such conduct, inflicts the severest injury on his own sect. Concord, therefore, is meritorious, to wit, hearkening and hearkening willingly to the law of piety as accepted by other people."

"Gandhi said: "I hold that it is the duty of every cultured man or woman to read sympathetically the scriptnres of the world A friendly study of the world's religions is sacred duty. We must have the richness of the various traditions. We are the heirs of the heritage of the whole of humanity and not merely of our nation or religion.

റുമ്പശ മുതലായ സുഗന്ധവർഗ്ഗങ്ങൾ ഇട്ടാണു സംസ്കരിച്ചിരുന്നതെന്നും പല ചരിത്രകാരന്മാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (ഭാ.-പോ. പു. 2: ലക്കം 6. pp. 180–183.)

കേരളത്തിലെ പ്രാചീനതുറമുഖങ്ങൾ, രാജസ്വരൂപങ്ങൾ, യവനർ, റോമർ എന്നിവരുടെ വാണിജ്യോദ്യമങ്ങൾ എന്നിതുകളെപ്പററി പുരാതനകൃതികളിൽ രസകരമായ വർണ്ണനകൾ കാണ്മാനുണ്ട്. (Tamilian Antiquary No. 8 by Raghava Iyengar) യവനരുടെ വാണിജ്യകേന്ദ്രവും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആയിരുന്നു. അവർ ആ സ്ഥലത്തിനു മുചിരി എന്നും പറങ്കികൾ ക്രാംഗന്നൂർ എന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ മഹോദേവർ പട്ടണമെന്നും (The Travancore Archaological Series II P. 2) ആണ പേരുകൾ പറഞ്ഞിരുന്നതു്. യവനർ പൊൻനിറഞ്ഞ കപ്പലുകളിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വന്നു പൊന്നു കൊടുത്തു ചേരമണ്ഡലക്കരയിൽ (The Malabar coast) നിന്നു കണക്കില്ലാതെ കുരുമുളകു വാങ്ങി മടങ്ങിപ്പോയിരുന്നെന്നു കണ്ണനാർ എന്ന കവിയും "യവനരുടെ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു സുഖമായി ഇരുന്നുകൊൾവിൻ" എന്നു മറെറാരു കവിയും പ്രസ്താവിച്ചി

യുവജനപംക്തി

# ന്യായവിസ്താരവും ക്രൂശാരോഹണവും

കർത്താവിൻെറ ന്യായവിസ്താരത്തെ സംബന്ധിച്ചും വിഭിന്നങ്ങളായ രേഖകളാണ് സുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നത്. വി. മർക്കോസിൻെറ സുവിശേഷം പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായത്തിൽ അതിരാവിലെ കർത്താവിനെ വിസ്തരിച്ചെന്നും 14-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആ രാത്രിയിൽ തന്നെ കർത്താവിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി വിസ്തരിച്ചെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച വി. ലൂക്കോസ് വളരെ വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. ആ രാത്രിയിൽ തന്നെ പ്രാരംഭമായ ചില വിചാരണകൾ നടന്നുവെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ലൂക്കോ(22:54) വി. മർക്കോസ് പറയുന്ന പ്രകാരം രാത്രിയിൽ വിസ്താരം നടന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതുശരിയായിരിക്കയില്ല. യഹൂദനിയമപ്രകാരം ഇത്ര പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വിസ്താരം രാത്രിയിൽ നടക്കുകയെന്നുള്ളതു സംഭവ്യമല്ല. മാത്രമല്ല മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും അവർക്കില്ലായിരുന്നു. യോഹ. 18: 31 മഹാപുരോഹിതൻെറ അരമന ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു വിസ്താരത്തിനു യോജിച്ച സ്ഥലമാണോയെന്നും സംശയിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു. വി. യോഹന്നാൻെറ രേഖകൾ കൂടുതൽ വിശ്വസനീയമായി തോന്നുന്നുണ്ട്. (യോഹ. 18.)

യേശുവിനെതിരായുള്ള കുററങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടവയാണ്. താൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞുവെന്നുള്ളതാണ് ഒന്നാമത്തെ കുററം. ദേവാലയത്തിനും ദൈവത്തിനുമെതിരായി സംസാരിച്ചതുകൊണ്ടു മരണശിക്ഷയ്ക്കു താൻ അർഹനാണെന്ന് അവർ വാദിച്ചു. എന്നാൽ ഒരുവനെ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കണമെങ്കിൽ രണ്ടു സാക്ഷികളെങ്കിലും യോജിച്ചു വരേണ്ടതാണ്. തൻെറ സ്വന്തം വായിൽനിന്നും ദൈവദൂഷണം കേൾക്കണമെന്ന് മഹാപുരോഹിതൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് "നീ ദൈവത്തിൻെറ പുത്രനാകുന്നുവോ"യെന്നു കർത്താവിനോടു ചോദിക്കുന്നത്. "ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു താൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ റോമാക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോ"ളം ഈ ദൈവദൂഷണമൊന്നും അവരെ ബാധിക്കാത്തതിനാൽ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് റോമാചക്രവർത്തിക്കെതിരായി താൻ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് അവർ കള്ളസാക്ഷ്യം പറയുവാനിടയായതു്. കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്ന് താൻ പറഞ്ഞുവെന്നായിരുന്നു അവരുടെ സാക്ഷ്യം. അതു തെളിയിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാതെ ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് അവരുടെ പ്രീതിയ്ക്കുവേണ്ടി തന്നെ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുകയാണ് പീലാത്തോസ് ചെയ്യുന്നത്. വി. മർക്കോസിൻെറ രേഖകളനുസരിച്ചു കർത്താവിനെ കുററം വിധിച്ചതിലുള്ള കൂടുതൽ ചുമതല റോമാക്കാരേക്കാൾ യഹൂദന്മാർക്കാണു നൽകിയിരിക്കുന്നത് ഒരു പക്ഷേ ഈ സുവിശേഷം റോമിൽ വച്ചെഴുതിയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല രാഷ്ട്രീയമായ യാതൊരു കുററവും യേശു ചെയ്തില്ലെന്നും കാണിക്കുവാൻ വി. മർക്കോസ് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. മഹാപുരോഹിതൻെറ ദാ

(ശേഷം 8-ാംപേജിൽ)

---

രിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവരുടെ കച്ചവടപ്രാബല്യം ഊഹിക്കാമെന്നു പ്രസിദ്ധ ചരിത്രാന്വേഷിയും ധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ ശ്രീ. പി. ജെ. തോമസും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കാരണങ്ങളാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണം ക്രിസ്തുവിന് അനേകശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ വിദേശവ്യാപാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഇൻഡ്യയിലെ വിശിഷ്യ, കേരളക്കരയിലെഏററവും പ്രധാനമായ ഒരു തുറമുഖമായിരുന്നെന്ന് അനായാസേന മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. (കൊച്ചി രാജ്യചരിത്രം പുറം 17. പറവൂർ പള്ളി ചരിത്രം പുറം 17—18.) ഇത്രയ്ക്കു പ്രാബല്യത്തിലിരുന്ന റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അധഃപതനത്തിന്നു പോലും കാരണമായിത്തീർന്ന (Gibbons Decline and Fall of the Romen Empire) കേരളത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടുപോയിരുന്ന അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ റോമൻ ജനതതിയുടെ ഭണ്ഡാഗാരങ്ങളിൽ അതിഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെന്നും എ. ഡി. 408-ൽ റോമാസാമ്രാജ്യം പിടിച്ചടക്കിയ് അലാരിക്കു കപ്പമായി ആവശ്യപ്പെട്ടതു 300 റാത്തൽ കുരുമുളകായിരുന്നെന്നും (അക്കാലത്തും റാത്തൽകണക്കുണ്ടായിരുന്നുവോ) ഉള്ള സംഗതികൾ ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. റോമായിലെ ധനത്തിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ഇന്ത്യയിലേക്കു കടന്നുപോകുന്നുവെന്നു പ്ളിനിയുംരേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (Indian Shipping by R. K. Mukarji)

| | | |
|---|---|---|
| ഞായർ | 5 | 22 |
| തിങ്കൾ | 6 | 23 |
| ചൊവ്വാ | 7 | 24 |
| ബുധൻ | 8 | 25 |
| വ്യാഴം | 9 | 26 |
| വെള്ളി | 0 | 27 |
| ശനി | 11 | 28 |

**Thought for the Week**

If your conception of God is radically false, then the more devout you are the worse it will be for you. You are opening your soul to be moulded by something base. You had much better bean atheist.

Archbishop Temple

THE CHURCH WEEKLY

## പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം

കോതമംഗലം പള്ളി പുരാതനത്വം കൊണ്ടും സ്വത്തുകൊണ്ടും മലങ്കരയാക്കോബായ സുറിയാനിസഭയിലെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഇടവകകളിലൊന്നാണ്. അതിന്റെ പ്രമുഖ വികാരിയച്ചന്മാരായ നെടുന്തള്ളിൽ ബ: സ്കറിയാ കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ, ബ: ഇട്ടിയേരാമല്പാൻ ആദിയായവർ മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം വന്നുകാണണമെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് അവരുടെ പ്രസ്താവനകളും ലേഖനങ്ങളും സുവ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയിൽ പെട്ട പള്ളിയുമാണ് കോതമംഗലം മാർ ബേസിൽ പള്ളി. പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയിൽ പെട്ട പുരോഹിതന്മാരാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ ബ: പുരോഹിതന്മാർ. പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിക്കാർ എതിർകക്ഷിയെ സംബന്ധിച്ച് ദീർഘകാലം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഇവർ പല വർഷങ്ങളായി പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനിസഭാകാര്യങ്ങളിലും, കാനോനുകളിലും സുറിയാനിഭാഷയിലും പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഇവർക്കു സാധാരണക്കാർ അതുമിതും പറഞ്ഞുവിടുന്നതുപോലെ പറയാൻ സാദ്ധ്യമാകയില്ലല്ലോ. പരമാർത്ഥത്തിൽ കാതോലിക്കാകക്ഷിയേയും, പാത്രിയർക്കീസ്കക്ഷിയേയും തമ്മിൽ അകററി നിറുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിശ്വാസപരമോ, ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യങ്ങളോ അല്ലെന്ന് അവർക്കറിയാം. അവരതു പറയുന്നുമുണ്ട്. പ്രസിദ്ധമായ കരിങ്ങാച്ചിറ പള്ളിവികാരിയും കൊച്ചി ഭദ്രാസന വൈദികസമാജസെക്രട്ടറിയുമായ ബ. സ്കറിയാകത്തനാർ പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം ഉടനെ വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന് കൊച്ചി ഭദ്രാസന വൈദികയോഗം പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയതിനെപ്പററി അങ്ങുമിങ്ങും പുറപ്പെട്ടുകേട്ട തെററിദ്ധാരണകൾ നീക്കാൻ ഒരു വിശദീകരണം നൽകിയതും പലരും വായിച്ചിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. കുന്നംകുളം ഡോക്ടർ സി. സി. മാത്യു അദ്ദേഹം എത്തിയോപ്യയിൽ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചു പോയതിനു മുൻപ് പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥന പുറപ്പെടുവിച്ചതും വായനക്കാരിൽ പലരും ഓർക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷി പ്രമുഖനായിരുന്ന പരേതനായ കെ. സി. ചാക്കോത്തരകന്റെ സഹോദരപുത്രനും മണർകാട്ടു ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനുമായ ശ്രീ പി. എൻ. ചാക്കോ ബി. എസ്സ്സി. ബി. ററി. ഇതേ അഭ്യർത്ഥനതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ട് അധികദിവസങ്ങളായിട്ടില്ല. സമാധാനാലോചനകൾ കഴിഞ്ഞ ഓഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഒരു പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയിലെ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിമാരും, നേതാക്കന്മാരും കൂടി തീരുമാനിച്ചിരുന്നതായും അതിന്റെ ക്ഷണക്കത്തുകൾ അച്ചടിച്ചു വച്ചതായും കേട്ടിരുന്നു. പിന്നീട്ട എന്തോ കാരണത്താൽ ആ അഭിപ്രായം മാറി വീഴുകയും ക്ഷണക്കത്തുകൾ അയക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതായിട്ടാണ് ഊഹിക്കപ്പെടുന്നത്. സമാധാനാലോചനകൾ പിന്നീട് പീസ് ലീഗിന്റെ ഉപവാസയജ്ഞഘട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിനോടുകൂടി പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗവാർത്ത തീരെ കേൾക്കാതെയായി. ഇപ്പോൾ പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നത് ബുദ്ധിപൂർവമായിരിക്കയില്ലെന്നും, കരിങ്ങാശ്രയോഗത്തിന്റെ തന്നെ സാധുതയെപ്പററി കോർട്ടിൽ സംശയസ്ഥാനത്തിരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെയൊരു യോഗം കൂടുന്നതിന്റെ നിയമവശം ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നും മററുമുള്ള കാരണങ്ങളാണ് അധികാരകേന്ദ്രത്തെ ആ സംഗതിയിൽ സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയിൽ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നും പ്രസ്താവമുണ്ട്. എന്നാൽ നിയമപരമായ ആ യോഗത്തിന്റെ സാധുത എങ്ങനെ ഇരുന്നാലും പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തെ പള്ളിപ്രതിപുരുഷന്മാരുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി അനന്തര പരിപാടികളേപ്പററി തീരുമാനിക്കാനുള്ള ധാർമ്മികമായ ചുമതല തിരുമേനിമാർക്കും നേതാക്കന്മാർക്കുമുണ്ടെന്നാണ് നിയമം അറിവില്ലാത്ത സാധാരണക്കാർക്ക് തോന്നുന്നത്. പീസ് ലീഗ് പന്തലിൽ പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തെ തിരുമേനിമാരും ഡലിഗേററു തിരുമേനിയും നേതാക്കന്മാരും ചേർന്ന് ചില പ്രഖ്യാപനങ്ങളും വാഗ്ദാനങ്ങളും നടത്തി. അവയെല്ലാം നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു കൽപ്പന പ. പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമേനിയിൽ നിന്നും വന്നു. ഇങ്ങനെ മുമ്പോട്ടു പോവാൻ കഴിവില്ലാതെവന്ന ദുർഘടപരിതസ്ഥിതിയിൽ ഇനിയും കേസ് മാത്രമേ കരണീയമായിട്ടുള്ളുവെന്ന് തീരുമാനിച്ചു വഴിതിരിഞ്ഞു പോകുന്നതിനു മുൻപ് പള്ളിപ്രതിപുരുഷന്മാരുടെ യോഗത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ നേതൃസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ഭാഗധേയത്തെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം മുഴുവൻ ഏതാനുമാളുകൾ മാത്രം കയ്യടക്കിവെക്കുന്ന ഒരു പ്രതീതി സമുദായത്തിൽ പരക്കുന്നത് സമുദായത്തിന്റെ നീതിബോധവളർച്ചയ്ക്കു ഹാനികരമാണ്. അതുകൊണ്ട് പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗത്തിന്റെ തീരുമാനം എങ്ങിനെ വന്നാലും അതിനെ നേരിടുകയാണ് ഉത്തമമായ നേതൃത്വം. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വിനയപൂർവം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് നേതൃത്വത്തിന്റെ യോഗ്യലക്ഷണമാണ്. ബലഹീനതയല്ല. അതുമൂലം താൽക്കാലികങ്ങളായ ചില ഉദ്ദേശപ്പിഴകൾ വന്നുഭവിക്കാമെങ്കിലും ശാശ്വതമായ നന്മ വന്നുചേരുമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം കൂടിയാലും ഇന്നു ചിലരെല്ലാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളേയോ, തിരുമേനിമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളേയോ കവച്ചുവച്ചു മുമ്പോട്ടു പോകാൻ ആരും തയ്യാറാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. അത്രയ്ക്കു പ്രബുദ്ധതയോ സംഘടനാശക്തിയോ മറെറാരു അഭിപ്രായകക്ഷിക്ക് സമുദായത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കണ്ടിട്ടില്ല. പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയായാലും കാതോലിക്കാകക്ഷി

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon forthe Week

# ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ സാദ്ധ്യമോ?

(എം. ററി.)

ദൈവത്തെ ആരും ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ല, പിതാവിൻെറ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രൻ അവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (യോഹ. 1: 18) എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. (യോഹ. 14. 9)

ദൈവത്തെ ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല, കാണുവാൻ സാദ്ധ്യവുമല്ല. ദൈവം ആത്മാവാണെന്നും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും തന്നെ ആരാധിക്കണമെന്നും നമ്മുടെ കർത്താവു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തെ അറിയുവാനുള്ള മനുഷ്യൻെറ ശ്രമം നിഷ്ഫലമല്ലേ? ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംസാരവും ആലോചനയും എല്ലാം അസ്ഥാനത്തല്ലേ? പരിമിതമായ നമ്മുടെ മനസ്സുകൊണ്ടു് അപരിമിതമായ ദൈവത്തെ എങ്ങനെ അറിയുവാനോ അളക്കുവാനോ കഴിയും? ദൈവസന്നിധിയിൽ നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുകയായിരിക്കും ഉചിതമായിട്ടുള്ളതു്. നമ്മുടെ ഏററവും ഉത്തമമായ ആരാധന മൌനമായിരിക്കും.

ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ ആദരവിൻെറ ആധിക്യം നിമിത്തം മൌനം ദീക്ഷിക്കുന്ന മനോഭാവം എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു നിശ്ചയമായിട്ടുള്ള യാതൊരറിവും സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാലോചിച്ചു സമയവും ശക്തിയും ദുർവ്യയം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു കൂടുതൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി ചിലർക്കു തോന്നിയേക്കാം.

എന്നാൽ ദൈവത്തെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്നർത്ഥമില്ല. ആത്മാവുള്ള മനുഷ്യനു തീർച്ചയായും ആത്മാവായ ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ കഴിയും." ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥം ഇതു തന്നെയാണു്. സ്നേഹം കാണപ്പെടാവുന്ന ഒരു വസ്തുതയല്ല. എങ്കിലും അനുഭവിച്ചറിയാവുന്ന ഒന്നാണു്. അനുഭവത്തിലുള്ള ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണു് അതു്. അതുകൊണ്ടാണ ദൈവമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിനു കേവലം ബുദ്ധിപരമായ ഒരുത്തരം കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ തന്നെയും അതു മനോബോധ്യം ഉളവാക്കാത്തതു്. അനുഭവം കൊണ്ടു മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ വഴിയായി ഗ്രഹിക്കുവാനോ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാനോ സാദ്ധ്യമല്ല തന്നെ. ഒരാളുടെ സ്നേഹത്തെ മറെറാരാൾ അറിയണമെങ്കിൽ അവർ അന്യോന്യം സ്നേഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുക തന്നെ വേണം. മൂന്നാമതൊരാൾ പറഞ്ഞറിയിച്ചാൽ മതിയാകയില്ല.

അന്യോന്യം അറിയാതെ സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടാകയില്ല. മനുഷ്യനും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും ഈ വ്യവസ്ഥ പാലിക്കാതെ തരമില്ല, ദൈവം തന്നെത്തന്നേ മനുഷ്യനു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാതെ മനുഷ്യനു ദൈവത്തെ ശരിയായി അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഇങ്ങനെ ദൈവഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടായ പരിപൂർണ്ണമായ വെളിപാടാണു് യേശുക്രിസ്തു. എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു് നമ്മുടെ കർത്താവു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. സ്വന്ത അനുഭവത്തിൽനിന്നു് വി. യോഹന്നാൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു് ഇതു തന്നേ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "പിതാവിൻെറ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രൻ അവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.,,

അതുകൊണ്ടു് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായ യാതൊരറിവുമില്ലെന്നു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. യേശുക്രിസ്തുവിനെ അറിയുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അളവനുസരിച്ചു നമുക്കു ദൈവത്തേയും അറിയുവാൻ കഴിയുന്നു. ദൈവത്തേക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായ അറിവു നമുക്കില്ലെങ്കിൽ അതു നമ്മുടെ കുററം കൊണ്ടാണു്. യേശുക്രിസ്തുവിനെ അറിയുവാൻ നാം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നേ അതിനർത്ഥമുള്ളു. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ദൈവം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നുവച്ചിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്തുവിൻെറ ജീവിതം, സ്വഭാവം പ്രമാണങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ എന്നിവ ലളിതമായും സമഗ്രമായും വി. വേദപുസ്തകം മുഖേന സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനേക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിലേക്കു മനുഷ്യനെ നടത്തുവാൻ ദൈവം ശക്തിയായി എടുത്തുപയോഗിക്കുന്ന ആയുധമാണു് വി. വേദപുസ്തകം. അതു പ്രാർത്ഥനാപൂർവം പാരായണം ചെയ്യേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയാണു്.

വേദപുസ്തകം മുഖേന നാം അറിയുന്ന ക്രിസ്തു ദൈവമാണു്. മററു പുസ്തകങ്ങളിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നതു പോലെയുള്ള ഒരു കഥാപാത്രമോ ജീവചരിത്രപംക്തികളിൽ കാണുന്നതു പോലെയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയോ അല്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേററു് ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവനുള്ള ക്രിസ്തുവിനെയാണു് നാം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു് നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന അറിവു് ക്രിസ്തുവും നാമും തമ്മിലുള്ള ആന്തരികമായ ആളത്വബന്ധത്തിലേക്കു നമ്മെ നയിക്കണം. ഒരാളെ ശരിയായി അറിയുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അയാളുമായി നേരിട്ടു് ഇടപെടുകയാണു്. ഇതിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ പടിയാണു് വിശ്വാസം. അപ്പോസ്തോലന്മാർ യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു തൻെറ സ്വാധീനശക്തിക്കു തങ്ങളേത്തന്നെ മുഴുവനായി വിധേയരാക്കി. യേശുവിനെ ദൈവമായിട്ടല്ല അവർ പിൻതുടരുകയോ സ്വീകരിക്കയോ ചെയ്തതു്. ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു ഗുരുവും പ്രവാചകനുമായി അവർ തന്നെ സ്വീകരിച്ചു. സ്നേഹവും വിശ്വാസവും കൊണ്ടു് അവർ അവനെ കൂടുതലായി അടുത്തറിഞ്ഞു. യേശു ദൈവമാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അവസാനമാണു് അവക്കു വെളിപ്പെട്ടതു്. അതു വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ നിഷേധിക്കാൻ വയ്യാത്ത ഒരു മനോബോദ്ധ്യമായിത്തീർന്നു. യേശുവിൽ അവർ ദൈവത്തെ കണ്ടു. യേശുമുഖാന്തിരം അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു. നമുക്കും ദൈവത്തെ അറിയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇതു മാത്രമാണു്. നമ്മുടെ മനസ്സും ഹൃദയവും ഏകോപിച്ചു യേശുവിനോടു് ഇടപെടണം. ബുദ്ധികൊണ്ടു നാം ത

---

യായാലും ഇപ്പോഴുള്ള ഭരണനേതൃത്വം തന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാനെ വകയുള്ളു. ആ നിലയ്ക്കു് ഒരു പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ മടിക്കുന്നതു് മിഥ്യാപരമായ ഒരു ഭയമെന്നേ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളു. സമുദായത്തിൽ പ്രബലമായ അഭിപ്രായമുണ്ടെന്നു് പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ആ യോഗം താമസംവിനാ വിളിച്ചുകൂട്ടുമെന്നു തന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ന്നെ അന്വേഷിക്കുകയും അറിയുകയും വേണം. ഹൃദയം കൊണ്ടു തന്നെ സ്നേഹിക്കണം. അതു മാത്രം പോരാ, തന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുകയും തന്റെ ഹിതത്തെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും അനുവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുന്നതോടൊപ്പം ദൈവവും യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരും. ക്രിസ്തുവാകുന്ന വാതിലിൽക്കൂടി നാം ദൈവസന്നിധിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. "എന്നെക്കൂടാതെ ആരും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല." എന്ന തിരുവചനം എന്താണ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണവെളിപാടാണെങ്കിൽ താൻ മാത്രമാണ് ദൈവത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി മനുഷ്യനു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ – തന്നെ കൂടാതെ ആർക്കും ദൈവത്തെ ശരിയായി അറിയുവാനോ ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തിച്ചേരുവാനോ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരറിവും ഇല്ലാത്തവരുണ്ട്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു തെറ്റായ അറിവു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ അതിലുമധികം ഉണ്ടെന്നു വരാം. യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുള്ള അറിവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി തെറ്റായ അറിവിനെ തിരുത്തണം. ശരിയായ അറിവു പ്രചരിപ്പിക്കണം. ഇതു് ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയുടേയും കടമയാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ നാം എത്രമാത്രം സഹായിക്കുന്നുണ്ട്? നമ്മുടെ ജീവിതം അവന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?

—∞—

(5-ാംപേജ് തുടർച്ച)

സൻ കർത്താവിനെ അടിക്കുന്നതായി വി. യോഹന്നാൻ മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളു. പീലാത്തോസിന്റെ ഭാര്യ ആളയച്ചു "ആ നീതിമാന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടരുതെന്നു" പറയുന്നതായി വി. മത്തായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

ഋതുകാലതത്വത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന പല ഭാഗങ്ങളും സുവിശേഷങ്ങളിലുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയും ഭാവിയിൽ എന്തായിത്തീരുമെന്നും വിവരിക്കുകയാണ് ഈ ഭാഗങ്ങൾകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. യഹൂദന്മാരുടെ അനുഭവവും അവരുടെ യഥാർത്ഥനിലയും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജാതിയായിരുന്നെങ്കിലും വിദേശീയരുടെ അടിമകളായിട്ടാണ് അവർ കഴിഞ്ഞിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഭാവിയിൽ ദൈവംതന്നെ ലോകത്തിൽ വന്ന് ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്നും തന്റെ സ്വന്തജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ചരിത്രത്തിനു് ഒരുദ്ദേശവും അർത്ഥവുമുണ്ടെന്നു അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻകഴിഞ്ഞതു്. ഇങ്ങനെ ദൈവം തന്നെ വന്നു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു വെളിപാടു സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലെ പ്രധാനവിഷയം. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 13-ാംഅദ്ധ്യായം ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു രേഖയാണ്. യേറുശലേം ദേവാലയത്തിന്റെ നാശത്തെക്കുറിച്ചും അന്ത്യകാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളേക്കുറിച്ചും ഈ ഭാഗത്തു പറയുന്നുണ്ടു്. കള്ള ക്രിസ്തുക്കളും യുദ്ധങ്ങളും യുദ്ധശ്രുതികളും ഭൂകമ്പങ്ങളും ക്ഷാമവും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പീഡയും അവസാനകാലത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. മാത്രമല്ല, ഭൂലോകം മുഴുവനും സുവിശേഷം പ്രചരിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. കാലം സമീപമാകയാൽ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്.

ഈ ഋതുകാലതത്വങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം കർത്താവുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടു്. തന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതകളെപ്പറ്റി കർത്താവു പറയുന്നുണ്ടു്. രാജ്യം ശക്തിയോടെ വരുമെന്നു തന്റെ ഉയിർപ്പിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു താൻ പറയുന്നുണ്ടു്. യറുശലേമിന്റെ നാശവും താൻ മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിലെ സന്തോഷങ്ങൾ കഷ്ടതയും പ്രയാസവും കലർന്നതാണെന്നു കർത്താവു പഠിപ്പിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞ ഈ ആശയങ്ങൾ അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികളോടു ചേർത്തു സുവിശേഷകന്മാർ എഴുതിയിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഋതുകാലതത്വങ്ങളെല്ലാം കർത്താവു പറഞ്ഞതാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല.

## ചർച്ച്‌വീക്ക്‌ലി വരിസംഖ്യ

(എപ്പോഴും മുൻകൂർ)

| | രൂ. | ണ. | സ. |
|---|---|---|---|
| ഒരു വർഷത്തേക്ക് | 6 | 0 | 0 |
| ആറുമാസത്തേക്ക് | 3 | 0 | 0 |
| ഒററപ്രതി | 0 | 2 | 0 |
| ഇൻഡ്യയ്ക്കുവെളിയിൽ | 8 | 0 | 0 |

# വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

## നാലാം സുവിശേഷം

തിങ്കൾ: വി: യോഹ: 17. 11–13.

ക്രിസ്തുയേശു ലോകത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുപോകുമ്പോൾ തന്റെ സകല ചുമതലയും ശക്തിയും ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കാണു വിട്ടിട്ടുപോയതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സകല അധികാരത്തേയും അതിൽ കൂടുതലായ "കഴമ്പുള്ള അധികാര"ത്തേയും കാംക്ഷിക്കുന്ന സഭാധിപന്മാരും സഭാംഗങ്ങളും, ലോകത്തിനു വേണ്ടി തങ്ങളുടെ ജീവിതം ബലികഴിപ്പാനുള്ള ആ ചുമതലകൂടി സ്വീകരിക്കുമ്പോഴേ, അവരുടെ അധികാരത്തിന്റെ പുറകിൽ യഥാർത്ഥ ശക്തിയുണ്ടായിത്തീരുകയുള്ളു.

യേശുവും പിതാവും ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ നാമും ഒന്നായിത്തീരണമെന്നാണു തന്റെ പ്രാർത്ഥന. സംഘടനാപരമായ യോജിപ്പിനെയല്ല താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. തന്റെ ശരീരത്തിലുള്ള കൂട്ടായ്മ തന്നോടുള്ള യോജിപ്പിലും സ്വാമിഭക്തിയിലും പരസ്പരസ്നേഹത്തിലുമുള്ള ഒന്നിപ്പ്—ഇതാണു യഥാർത്ഥ സഭൈക്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ചൊവ്വ. വി: യോഗ. 17. 14–17

നാം ലോകത്തിൽ നിന്നും പിന്മാറി വല്ല ദയറായിലോ ഗുഹകളിലോ ജീവിക്കണമെന്നുള്ളതല്ല ക്രിസ്തുയേശുവിനു നമ്മുടെ ജീവതത്തെപ്പററിയുള്ള ഉദ്ദേശം. മാരകശക്തികളുടേയും പൈശാചിക കോയ്മകളുടേയുംമേൽ തന്റെ കുരിശുകൊണ്ടു താൻ വിജയം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ കുരിശിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഈ ശക്തികളുടെമേലുള്ള തന്റെ വിജയം നാം അനുഭവവേദ്യമാക്കണമെന്നാണു തന്റെ ആഗ്രഹം. ലോകത്തിന്റെ നടുവിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ലോകത്തെ വീണ്ടെടുക്കുവാനാണു നാം അയയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

പക്ഷേ അതു സാദ്ധ്യമാകണമെങ്കിൽ, തന്റെ സത്യബലിമൂലം നാം ദിനംപ്രതി, നിമിഷംപ്രതി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടണം.

ബുധൻ. വി. യോഹ. 17. 17—20

"സത്യത്താൽ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ. നിന്റെ വചനം സത്യമാകുന്നു.,,

ഇത്രയും തെററിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വാക്യം വേദപുസ്തകത്തിലുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. "സത്യം,, എന്നു പറയുന്നതു വേദപുസ്തകമാണെന്ന അർത്ഥത്തിൽ പലരും ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ടു്. സത്യം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 14. 6-ൽ നോക്കുക. വചനം എന്നുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം I. 1-ലും 1. 14-ലും നോക്കുക.

ശുദ്ധീകരണം (Sanctification) എന്നും "ബലി,, എന്നും ഉള്ള വാക്കുകൾ അറമായ് ഭാഷയിൽ ഒന്നാണു്. ദൈവം മാത്രമാണു പരിശുദ്ധൻ. തനിക്കു ബലികഴിക്കപ്പെട്ടതു മാത്രമേ ശുദ്ധമായിട്ടുള്ളു. നമ്മുടെ സ്ഥാനത്തു വചനവും സത്യവുമായ യേശുമിശിഹാ ദൈവത്തിനു ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമൂലമാണു നാം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതു്. പരിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ അർത്ഥം ഈ ബലിയിൽ നാം പങ്കുകാരായിത്തീരുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്. "ചിന്തപ്പെട്ട രക്തത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുക,,യെന്നുള്ളതിന്റേയും അർത്ഥം ഇതു തന്നെ.

വ്യാഴം വി. യോഹ. 17. 17–20.

ക്രിസ്തുയേശു പരിശുദ്ധാത്മനിവാസത്താൽ കന്യകമറിയാമ്മിൽ നിന്നും ഭൂജാതനായതുപോലെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നവരാണു ക്രിസ്ത്യാനികളും. പിതാവിനോടുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ അനുസരണത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും ജീവിക്കുക. പിതാവിന്റെ സ്നേഹം വചനം മൂലവും ജീവിതംമൂലവും ലോകത്തിനു വ്യക്തമാക്കുക ഇവ രണ്ടുമായിരുന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ജീവിതാടിസ്ഥാനങ്ങൾ, ഇതു രണ്ടും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെയും അടിത്തറയായിത്തീരുമ്പോഴേ യഥാർത്ഥമായ പുത്രാനുഭവം നമുക്കുണ്ടായിത്തീരുകയുള്ളു. അപ്പോൾ പിതാവു മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

സഭ മുഴുവന്റേയും ചുമതലയിതത്രേ—പിതാവിനോടുള്ള അനുസരണവും ലോകത്തിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ബലിയർപ്പിക്കുകയെന്നതും.

വെള്ളി വി. യോഹ. 17. 20—24

ലോകത്തിന്റെ രക്ഷയും സഭയുടെ ഐക്യവും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമാണുള്ളതു്. സഭ പിരിഞ്ഞു നിന്നാൽ ഹിന്ദുക്കൾ സുവിശേഷ പ്രഖ്യാപനം ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതല്ല അതിനു കാരണം.

സഭ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മിശിഹായോടുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിൽ മാനുഷികമായ വേർപാടിന്റെ നടുച്ചുവരുകളെല്ലാം ഇടിഞ്ഞിട്ടു് വിള്ളലുകളും പിളർപ്പുകളും സമരങ്ങളും സ്പർദ്ധകളുമില്ലാത്ത ദൈവികമായി സംജാതമായിട്ടുള്ള ഒരുപുതിയ മനുഷ്യ വർഗ്ഗമെന്നാണു അർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണു് അനൈക്യം.(Schism) ഏററവും വലിയ പാപമായി ആദിമസഭ കണക്കാക്കിയിരുന്നതു്. ദൈവം, ക്രിസ്തു, പുതിയ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഇവയെല്ലാംകൂടി ഒരൊററ സംയുക്തഘടകമായി നിലനിൽക്കുന്നതിനാണു സഭയെന്നു പറയുന്നതു്. ഈ സഭയിലേക്കു് ഒട്ടിച്ചുചേർക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണു വ്യക്തിക്കോ കുടുംബത്തിനോ രക്ഷയുണ്ടാകുന്നതും. ഇതാണു് ഐക്യവും സുവിശേഷണവും തമ്മിലുള്ള അവിഭാജ്യബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

ശനി വി. യോഹ. 17. 23—26

നിതാന്ത മഹാപുരോഹിതന്റെ അനുഷ്ഠാന പ്രാർത്ഥനയുടെ മകുടമായിരിക്കുന്ന സഭൈക്യമാണു്. ഇതു മനസ്സിലാക്കാതെ "അവരുമായി യാതൊരു ബന്ധവും വേണ്ടാ" എന്നു പറയുന്നതു് എത്ര പരിതാപകരമാണു്. പക്ഷേ വിദേശത്തെ സഭയുമായി ഐക്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ, ക്രിസ്തുയേശുവിനോടുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ അനുസരണത്തിലും ഭക്തിയിലും കൂടെ, ഈ നാട്ടിലുള്ള സഭാംഗങ്ങൾ യോജിക്കേണ്ട

അസ്സീസിയിലെ ഫ്‌റാൻസീസ് 30.

# 40 ദിവസത്തെ ഉഗ്രമായ ഉപവാസം

(എം. കുഞ്ഞൻ, കോതമംഗലം)

ചാമ്പൽ ബുധനാഴ്ച രാത്രി (പാശ്ചാത്യ പഞ്ചാംഗമനുസരിച്ച വലിയ നോമ്പ് ആരംഭിക്കുന്നതു് അന്നാണ്) ഒരു വള്ളം ട്രാസിമിൻ തടാകത്തിലൂടെ തുഴഞ്ഞു പോകുന്നു, അ തടാകത്തിൽത്തന്നെയുള്ള ഐസൊലാമാഗ്ഗിയോർ ദ്വീപു ലക്ഷ്യമാക്കി.

ഒരു യുവാവ് അമരത്തിൽ ചാരിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടു് അപ്പക്കഷണങ്ങൾ മടിയിലുണ്ടു്. തുഴ വെള്ളത്തിൽ ഇടുമ്പോഴുള്ള ശബ്ദം മാത്രം ഇടിയ്ക്കിടെ കേൾക്കാം. നിശീഥിനിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയെ മറ്റൊന്നുംതന്നേ ഭഞ്ജിക്കുന്നില്ല. സരസ്സിൽ ഒരു ചലനവുമില്ല. ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രജാലങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനം തടാകജലത്തിൽ ചില വിചിത്രത്തുള്ളികൾ നെയ്തു ചേർക്കുന്നുണ്ടു്.

പുരാണ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ചില രംഗങ്ങൾ ആ യുവാവിന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി. ബി. സി. 217–ൽ ട്രാസിമീൻ സരസ്സിന്റെ തീരത്തു നടന്ന കൂട്ടക്കൊലയുടെ ദാരുണസ്മരണ സ്മൃതിപഥത്തിൽ ഓടിക്കൂടി. ഭയാനകമായ ഒരു കൂട്ടക്കൊല. പ്രഭാതത്തിൽത്തന്നെ ഹാനിബാൾ തന്റെ കുതിരപ്പട്ടാളത്തേയും കാലാൾപ്പടയേയും ചന്ദ്രക്കലയുടെ രൂപത്തിൽ വളഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ആ പ്രദേശത്തിനു ചുറ്റും നിലയുറപ്പിച്ചു. ആഫ്രിക്കരും സ്പാനിഷുകാരുമായ സൈന്യം പാസിഗ്നാനോയും ഗോളുകാർ കൊളോഗ്നോലയും കാത്തുകൊള്ളുവാൻ ഹാനിബാൾ ആജ്ഞ നൽകി. സംശയലേശം പോലുമില്ലാതിരുന്ന റോമാപ്പട്ടാളം ഈ കെണിയിലേക്ക് മാർച്ചു ചെയ്തു. അവർ അപകടം മനസ്സിലാക്കിയപ്പോഴേയ്ക്കും ഹാനിബാളിന്റെ കിരാതസൈന്യം റോമാപ്പട്ടാളക്കാരെ ചുറ്റിവളഞ്ഞു, അവരുടെമേൽ ചാടിവീണു. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ റോമാ സൈന്യങ്ങൾ തടാകത്തിൽ ചാടി നീന്തിനോക്കി. കിംഫലം? വളരെയേറെപ്പേർ മുങ്ങിമരിച്ചു. ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിലും മറവുമായി പററിക്കൂടുവാൻ ശ്രമിച്ചവർ ശത്രുക്കളുടെ വാളിനിരയായി. 15,000 പേർ മരിച്ചു. അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ ട്രാസിമീൻ സരസ്സിന്റെ തടത്തിൽ അടിഞ്ഞമർന്നു.

ഫ്‌റാൻസിസ്സിന്റെ ദേഹത്തു കുളിരു കോരി. ആ യുവാവിനെ ചിന്താതാന്തനാക്കുവാൻ മാത്രമേ ആ ശോകസ്മരണകൾ പര്യാപ്തമായുള്ളു.

സരസ്തീരത്തുനിന്നു കുറച്ചൊന്നകന്നു കാണുന്ന കുന്നിൻമുകളിൽ നിന്നു സരസ്സിന്റെ നേർക്കു നോക്കീട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ഫ്‌റാൻസിസ്സിനു് ഓർമ്മവന്നു. അങ്ങകലെ സരസ്സിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലായി, കാടുപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന ദ്വീപ്—ഐസൊലാമാഗ്ഗിയോർ—ഫ്‌റാൻസിസ്സിനെ വളരെയേറെ ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പന്തലിച്ചുകിടക്കുന്ന ഏകാന്തതയിൽ, അതീവ മനോജ്ഞമായ ഒരന്തരീക്ഷം. അകൃത്രിമമായ രാമണീയകവും സ്വച്ഛമായ നിശ്ശബ്ദതയും ഒത്തിണങ്ങിയ പ്രകൃതി. ഒരു മനുഷ്യജീവിക്കു പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും മുഴുകി, നിത്യനായ ദൈവത്തിന്റെ നിത്യ നിശ്ശബ്ദതയുമായി സ്വയം ബന്ധം പുലർത്തുന്നതിനു് ഏററവും പററിയ ഒരു സാഹചര്യമാണവിടെ ആ യുവാവു ദൂരെ നിന്നു ദർശിച്ചതു്. വസന്തർത്തുവിന്റെ ആരംഭത്തിലാണതു്. സുന്ദരമായ ആ വിദൂര കാഴ്ചപ്പാടു് ആ യുവാവിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഹഠാദാകർഷിച്ചുകളഞ്ഞു. വലിയനോമ്പു കാലം ആ ദ്വീപിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകളയാമെന്നു തീരുമാനവുമെടുത്തു.

വള്ളം ഞാങ്ങണക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ കരയടുത്തു.

"നാം കരയെത്തിക്കഴിഞ്ഞു" വള്ളക്കാരന്റെ സ്വരം ഫ്‌റാൻസിസ്സിന്റെ ചിന്താസരണിയെ വിഘ്നപ്പെടുത്തി.

രണ്ടു് അപ്പക്കഷണങ്ങളും കൈയിലെടുത്തു ഫ്‌റാൻസിസ് കരയിലേയ്ക്കു ചാടി. ഐസൊലാമാഗ്ഗിയോറിൽ നിന്നുകൊണ്ടു്, ആ യുവാവു വള്ളക്കാരന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു്, ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നോക്കൂ, ഇതൊരു കരാറായിരിക്കണം. ഒരു ജീവിയും അറിയരുതു്. പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച രാവിലെ ഈ വഴി വന്നു് എന്നെ കൊണ്ടുപോകണം. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ."

വള്ളം ഇരുട്ടിലൂടെ തുഴഞ്ഞകന്നു. ഫ്‌റാൻസിസ് അന്ധകാരത്തിൽ ആ കൊച്ചുദ്വീപിൽ ഒരു പക്ഷേ ഇതുവരെ ഒരു മനുഷ്യജീവിയും പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആ ഏകാന്ത ദ്വീപിൽ, ഒരു ശിലാഖണ്ഡത്തിന്മേൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു,—പ്രഭാതത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു്—നക്ഷത്രജാലങ്ങളെ നോക്കി, ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയും ദൈവം വസിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിനു വേണ്ടിയും കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചു, രാത്രി കഴിച്ചു.

.... .... .... .... ....

സുബേസ്യാപർവതത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒരു അരുണ വർണ്ണം കാണാറായി. പുലരി പൊട്ടി വിടരുകയാണ്.

ഫ്‌റാൻസിസ് എഴുന്നേററു നടന്നു, തൽക്കാലവാസത്തിനു പററിയ ഒരു ഗുഹ തേടി, ദ്വീപിൽ ശീതകാലത്തിന്റെ മരവിപ്പു് മാറിവരുന്നതേയുള്ളു. മനുഷ്യൻ നടന്നടുത്തതോടെ പക്ഷികൾ അരണ്ടു്, ചിറകടിച്ചു പറന്നുപോയി. മുയലുകൾ ചാടിയോടി. വിദൂരസ്ഥിതമായ മലകളുടെ മറവിൽനിന്നു് പ്രകാശനാളങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതലായി എത്തിനോക്കിത്തുടങ്ങി. കൊച്ചോളങ്ങൾ സുവർണ്ണവർണ്ണമാണ്ടു. പടർന്നു പന്തലിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു മുൾച്ചെടിക്കൂട്ടത്തിനു മുമ്പിൽ ഫ്‌റാൻസിസ് നിലയുറപ്പിച്ചു.

"പററിയ സ്ഥാനം! മുൾക്കിരീട സദൃശ്യമായ ഒരു താവളം! എന്റെ ദൈവമേ, നിനക്കു നന്ദി." കൊമ്പുകൾവലിച്ചു മാററി, ഫ്‌റാൻസിസ് ഉള്ളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ മുട്ടിന്മേൽ വീണു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവമേ, നിന്റെ ദിവ്യപുത്രനോടൊന്നിച്ചു്, 40 ദിവസം ഉപവസിച്ചു നോമ്പുനോൽക്കാൻ എനിക്കു കൃപ നൽകേണമേ. മററു സകല ചിന്തകളും വെടിഞ്ഞു്, ഉച്ചത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാനും ദൈവനാമത്തെ കീർത്തിക്കാനും ആരംഭിച്ചു.

ദിവസങ്ങൾ ഓരോന്നായി കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദിവസേന സായാഹ്നത്തിൽ ഫ്‌റാൻസിസ് ആ ദ്വീപിനു ചുററി നടക്കും. നടന്നുകഴിഞ്ഞു് തന്റെ മുൾക്കുടിലിലേക്കു തിരികെ പോകും. ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഉറക്കമുണർന്നു് എഴുന്നേററപ്പോൾ ഒരു മുയൽ തന്നെ സൂക്ഷ്മവീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതായി ഫ്‌റാൻസിസ് കണ്ടു. ഭയലേശമെന്യേ അവളെന്തോ കടി

---

താണാവശ്യം. എന്നാൽ അതിനും നിദാനമായിത്തീരുന്നതു് യഥാർത്ഥത്തിൽ തനിക്കായി നമ്മുടെ ജീവനെ ബലികഴിച്ച ക്രിസ്തുനാഥനോടു നമുക്കുള്ള സ്നേഹവും തന്നിലുള്ള വിശ്വാസവുമത്രേ. അതില്ലാത്തതാണു സകല സ്പർദ്ധയുടേയും വീട്ടുവഴക്കുകളുടെപോലും കാരണം.

ച്ചു ചവച്ചുകയാണ്. ആ യുവാവ് ആ മൃഗത്തിന്റെ പുറത്തു സമന്ദം കയ്യോടിച്ച് തലോടി. മുയൽ പേടിച്ചോടിയില്ല. നേരേമറിച്ച് ഫ്രാൻസിസ് പുറത്തുപോകുമ്പോൾ അനുഗമിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. പ്രാർത്ഥനാവേളകളിലും സായാഹ്നസമയത്തും ആ ശശ്യം ആ യുവാവിന്റെ സന്തതസഹചാരിയായിത്തീർന്നു. ആ മൃഗത്തിനു പററിയ ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ഫ്രാൻസിസ് ശ്രദ്ധിച്ചു. സ്വന്തം ഉദരത്തിൽ ശക്തിമത്തായ വിശപ്പ് വിഷമമുണ്ടാക്കുമ്പോഴും!

കഠിനമായ ഉപവാസത്തിന്റെ ഫലമായി ശരീരം വളരെ ക്ഷീണിച്ചു, ദുർബലമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും ആ അല്പഭക്ഷണങ്ങൾ ആഹരിക്കാൻ ഉപവാസകൻ ഉദ്യുക്തനായില്ല. ഇടയ്ക്കിടെ വെള്ളം കുടിക്കും; അത്രതന്നെ. പട്ടിണിയുടേയും നിസ്സഹായതയുടേയും മദ്ധ്യേ ആത്മീയാനന്ദം അദ്ദേഹത്തിനു് കരഗതമായി. ആത്മാവു് പ്രഭോജ്ജ്വലിതമായി ഹൃദയത്തിൽ ദൈവത്തിനു് സ്ഥാനമനുവദിച്ചതോടെ സർവ്വത്ര ദൈവിക ചൈതന്യത്താൽ നിറഞ്ഞു. സ്വർഗ്ഗീയമായ മധുരിമ നിറഞ്ഞൊഴുകിത്തന്നെ ആവേശഭരിതനാക്കുന്ന വേളകളിൽ ഫ്രാൻസിസ് കൈകൾ ആകാശത്തിലേക്കുയർത്തി, കണ്ണുനീരൊഴുക്കിക്കൊണ്ടു് പാടും. ഏകാന്തത: ചുററുപാടും ജലപ്പരപ്പ്: വിദൂരതയിൽ പർവ്വത പംക്തികൾ: ശാശ്വതമായ നിശ്ശബ്ദത. എത്ര ദിവസമായി ഇവിടെ എത്തീട്ടു? യാതൊരു വിവരവുമില്ല. ശരീരത്തിന്റെ ക്ഷീണം വർദ്ധിച്ചതോടെ, ആനന്ദം കൂടുതൽ നിർമ്മലസ്വഭാവം അവലംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതോടെ എഴുനേററു നിൽക്കാൻപോലും ശക്തിയില്ലാതായി.

ഒരു ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ തന്റെ താവളത്തിൽനിന്നു് പുറത്തേക്കു തല നീട്ടിയപ്പോൾ ഒരു വള്ളം തുഴഞ്ഞടുക്കുന്നതായി ഫ്രാൻസിസ് കണ്ടു.

പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച! ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷഭരിതമായി. 40 ദിവസമായിരിക്കുന്നു. 40 ദിവസം ഉപവസിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇവിടം വിട്ടു് വീണ്ടും ലോകത്തിലേക്കിറങ്ങണമല്ലോ എന്ന ചിന്ത മനസ്സിൽ ഖിന്നതയുളവാക്കി.........എത്ര മനോഹരമായ ഭൂമിയാണിവിടം. സർവ്വത്ര ഹരിതവർണ്ണം. വസന്തത്തു ധൃതഗതിയിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മുമ്പോട്ടു പോവുകയാണ്. വയലററു പുഷ്പങ്ങളും ഡെയിസിസുമങ്ങളും സർവ്വത്ര വിടർന്നു് നയനാഭിരാമമായി നിലകൊള്ളുന്നു. പക്ഷികളുടെ കൂജനങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കി. സർവ്വത്ര വസന്തത്തിന്റെ കരവിന്യാസം.

വള്ളം കരയ്ക്കടുത്തു. ഫ്രാൻസിസ് തന്റെ അല്പഭക്ഷണങ്ങളെ നോക്കി. ഒരെണ്ണം കല്ലിന്മേൽ ഉടച്ചുമുറിച്ച്, പകുതി വെള്ളത്തിൽ മുക്കി ഭക്ഷിച്ചു.

വള്ളം ഞാങ്ങണകൾക്കിടയിലേക്കു് നീങ്ങി. ഫ്രാൻസിസ് മുയലിനെ തലോടി യാത്ര പറഞ്ഞു. വള്ളത്തിൽ ക യ റി. വ ള്ള ക്കാ ര ൻ ഫ്രാൻസിസിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി വണങ്ങി—ആ കണ്ണുകളിൽ സ്വർഗ്ഗീയ ജ്യോതിസ്സ് കളിയാടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം. 24

# സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു കരേറി പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നവനും

(റവ. ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ് എം എ. എസ്. ടി. എം.)

സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിലായിരുന്നുവല്ലോ യാഗപീഠം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. അതു് ഈ ലോകത്തേയും അതിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാൽവറിയേയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥലം സ്വർഗ്ഗത്തേയല്ലാതെ പിന്നെ എന്തിനെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്? സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു കരേറി എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ മുകളിലേയ്ക്കു് എന്നുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം ഷെക്കേനാ അധിവസിക്കുന്ന കൃപാസനത്തിങ്കലേക്കു് അഥവാ പിതൃസന്നിധിയിലേക്കു് എന്നുള്ളതത്രേ. "നീ ഉയരത്തിലേക്കു് കയറി, ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി യാഹെന്ന ദൈവം അവിടെ വസിക്കേണ്ടതിന്നു് നീ മനുഷ്യരോടു് മത്സരികളോടു തന്നെ കാഴ്ച വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു" (സങ്കീ. 68. 18) എന്ന സങ്കീർത്തന വാചകത്തിൽ ഉയരത്തിലേക്കു കയറി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രവചനമായി പരിഗണിയ്ക്കാം. "വാതിലുകളെ നിങ്ങളുടെ തലകളെ ഉയർത്തുവിൻ, പണ്ടേയുള്ള കതകുകളേ ഉയർന്നിരിപ്പീൻ. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു പ്രവേശിക്കട്ടെ. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു് ആർ? ബലവാനും വീരനുമായ യഹോവാ യുദ്ധവീരനായ യഹോവാ തന്നെ." (സങ്കീ. 24. 7, 8) എന്നിത്യാദി പ്രവചനങ്ങളും യേശുക്രിസ്തുവിൽ മാത്രമാണു് നിവൃത്തിയായതു്.

2. നമ്മുടെ കർത്താവു്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു വേണ്ടി പ്രത്യേകമായി അഭിലഷിക്കയും ശിഷ്യന്മാരോടു് പലപ്പോഴും അതു സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മഗ്ദലക്കാരി മറിയ ഉയർത്തെഴുന്നേററ നാഥന്റെ കരസ്പർശനത്താൽ അനുഗ്രഹം പ്രാപിപ്പാനാഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അവളോടു താൻ പറഞ്ഞതു് "എന്നെ തൊടരുതു് ഞാൻ ഇതുവരെയും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കയറിപ്പോയിട്ടില്ല"(യോഹ. 20. 17) എന്നായിരുന്നുവല്ലോ. തന്റെ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പിനു് സാക്ഷികളായിരുന്ന അപ്പോസ്തോലന്മാർ തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അവൻ അവരെ ബെഥാന്യയോളം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കൈ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അനുഗ്രഹിയ്ക്കയിൽ അവൻ അവരെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു. അവർ അവനെ നമസ്കരിച്ച് മഹാ സന്തോഷത്തോടേ യരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു് എല്ലായ്പ്പോഴും ദേവാലയത്തിലിരുന്നു് ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പോന്നു. (ലൂക്കോ 24 50—53)

പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വേണ്ടി കാത്തിരിയ്ക്കണമെന്നും യരുശലേമിലും യഹൂദ്യയിലും, ശമറിയയിലും, ഭൂമിയുടെ അററത്തോളം തനിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിയ്ക്കണമെന്നും അരുളിച്ചെയ്ത ശേഷം "അവർ കാൺകെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു. ഒരു മേഘം അവനെ മൂടിയിട്ടു് അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചയ്ക്കു മറഞ്ഞു. അവൻ പോകുന്നേരം അവർ ആകാശത്തിലേക്കു ഉററു നോക്കുമ്പോൾ വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവരുടെ അടുക്കൽ നിന്നു് ഗലീല പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങൾ ആകാശത്തേക്കു നോക്കി നിൽക്കുന്നതെന്തു്. നിങ്ങളെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത ഈ യേശുവിനെ നി

Licence No. 498 Dated 20-8-1946 M.Reg. 852

# THE CHURCH WEEKLY

ങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ അവൻ വീണ്ടും വരും" (അപ്പോ. പ്രവൃത്തി 1: 9—11) ഇങ്ങനെ അപ്പോസ്തോലന്മാരും മാലാഖമാരും തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനും ഇനിയും നടക്കുവാനുള്ള തന്റെ പുനരാഗമനത്തിനും സാക്ഷികളായിത്തീർന്നു.

3. താൻ കയറിപ്പോയ സ്വർഗ്ഗം ഏതോ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലമായി മാത്രമോ അവസ്ഥയായി മാത്രമോ വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ പല വൈഷമ്യങ്ങളും നേരിടുന്നതാണ്. സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കതീതവും, അവസ്ഥാ ഭേദങ്ങളില്ലാത്തതും ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിന്റെ ആനന്ദം അനുസ്യൂതം ഉള്ളതുമായ തനിക്കു സുപരിചിതമായിരുന്ന ഒരു നിത്യാനുഭവത്തിലേക്കത്രെ കർത്താവ് പുന:പ്രവേശനം ചെയ്തത്.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയവനായി മനുഷ്യസാദൃശ്യമെടുത്തവൻ, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുന്നവനായി ദൈവസാദൃശ്യം വീണ്ടുമെടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. "രാത്രി ദർശനങ്ങളിൽ മനുഷ്യപുത്രനോടു സദൃശനായ ഒരുത്തൻ ആകാശമേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതു കണ്ടു" (ദാനി. 7: 13) എന്ന് ദാനിയേൽ ആരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ ആ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുന്നത്. "ആകയാൽ ദൈവപുത്രനായ യേശു ആകാശത്തിൽക്കൂടി കടന്നുപോയൊരു ശ്രേഷ്ഠമഹാപുരോഹിതനായി നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ട് നാം നമ്മുടെ സ്വീകാരം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊൾക" (എബ്രാ. 4: 14) സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുക മാത്രമല്ല "സ്വർഗ്ഗത്തെക്കാൾ ഉന്നതനായ്ത്തീരുകയും ചെയ്തവൻ ഇവനത്രെ (എബ്രാ. 7: 26) യേശുക്രിസ്തു" കയ[illegible] എന്നു [illegible]രുന്നതിനാൽ അവൻ ഭൂമിയു[illegible] അധോഭാഗങ്ങളിലേക്കു് ഇറങ്ങി എന്നും വരുന്നില്ലയോ. ഇറങ്ങിയവൻ സകലത്തെയും നിറക്കേണ്ടതിനു് സ്വർഗ്ഗാധി സ്വർഗ്ഗത്തിനു മീതെ കയറിയവനുമാകുന്നു. (എഫേ. 4. 9, 10)

പരദേശ വാസം കഴിഞ്ഞു സ്വഭവനത്തിലേക്കു തിരികെ വരുന്ന കുടുംബാവകാശിയെപ്പോലെ നമ്മുടെ കർത്താവ് അവന്റെ സ്വന്തഭവനത്തിലേക്കു് യാത്രയാകുകയായിരുന്നു "സ്വർഗ്ഗമെന്റെ സിംഹാസനവും ഭൂമി എന്റെ പാദപീഠവുമാകുന്നു. (യെശയ്യ 66. 1) എന്നു പറയാവുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഏക കുമാരനത്രെ തന്റെ സിംഹാസനത്തിലേക്കു് കരേറിപ്പോയതു്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങിവന്ന മന്നാ ഞാനാകുന്നു എന്നു കല്പിച്ചതു കേട്ടു് പിറുപിറുത്ത ശിഷ്യന്മാരോടു് യേശു ചോദിച്ചതു് "മനുഷ്യപുത്രൻ മുമ്പേ ഇരുന്നിടത്തേക്കു് കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടാലോ? എന്നായിരുന്നു. മുൻപും പിൻപും പിതാവിന്റെ ഭാഗം തന്നെ തന്റെ ആനന്ദകരമായ ആസ്ഥാനം. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ടു് രക്തസാക്ഷികളിൽ തലവനായ സ്തേപ്പാനോസിനെ അവൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. നിന്നു എന്നോ ഇരുന്നു എന്നോ ഏതു വാക്കുപയോഗിച്ചാലും തന്റെ നിത്യ സിംഹാസനം സ്വർഗ്ഗമാണെന്നുള്ളതിനു വ്യതിയാനം വരുന്നില്ല. എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങളുണ്ടു്. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലമൊരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലമൊരുക്കിയാൽ ഞാൻ ഇരിക്കുന്നിടത്തു നിങ്ങളുമിരിക്കേണ്ടതിനു പിന്നെയും വന്നു നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ ചേർത്തുകൊള്ളും എന്ന വാഗ്ദത്തത്തിൽ തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം നമുക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു എന്നുള്ളതു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മഗ്ദലക്കാരി മറിയയോടു ആജ്ഞാപിച്ചതു് എന്റെ പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും എന്റെ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ ദൈവവുമായവന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ കയറിപ്പോകുന്നു എന്നവരോടു പറക എന്നത്രെ" (യോഹന്നാൻ 20: 17) ഞാനോ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവരേയും എങ്കലേക്കാകർഷിക്കും. (യോഹന്നാൻ 12. 32) ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇനിയും അന്യന്മാരും പരദേശികളുമല്ല; വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹപൗരന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ ഭവനക്കാരുമത്രെ. (എഫേസ്യർ 2. 19) എന്നിത്യാദി വാക്യങ്ങളിലും തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണംകൊണ്ടു് സഭയ്ക്കുള്ള നേട്ടങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (തുടരും)



Printed nd Published by N. M. Abrham B. A. at the Malayala Manoram Press, Kottayam.